

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 8 frt. félévre 4 frt.,
negyedévre 2 frt. Egyes szám ára 16 kr.
Előfizethetni a kiadóhivatalban Budapesten, IV. ker.,
Kecskeméti-utca 6.

BUDAPEST, 1886. ÁPRILIS 11.

Megjelen minden vasárnap.
Szerkesztő lakása: József-körút 48. szám, a hova a
kéziratok küldendők.
Minden közleményt díjazunk.

SZINT SZINRE.

(Palócz idyll.)

Rajzolta Pataky László.

GYÁL velem te zsidó!
Ne nézz görbe szemmel!»
«Nem vagyok én keresztény,
Nem iszom én kenddel». —

«Egyél egy kis szalonnát!
Jobb az mint a manna!» —
«Szegény zsidó vagyok én,
Jó nekem a hagyma». —

«Addj hát egy rőf pántlikát!
Feketeszin gyászost».
«Tudom én a kend baját,
Csomor Jóska már most».

«Tudom én, hogy kend csak úgy
Marakodik vélem,
Az a kis lány volna jó
Ott a faluszélen».

«Az a kis lány mást szeret,
Nem kell néki kelmed,
Azért eszi ugy-e bár?
A méreg most kendet».

Temérdek.

AZ UTOLSÓ KÁNTOR.

Irta Rónaszéki. — Rajzolta Jantyk.

Fájdalom, ennek az igazi magyar speciálitásnak, a kántornak is el kell már pusztulni. Nem hagyja meg a civilizáció. Maholnap kihal, elpusztul a föld színéről és csak mint mesebeli alakot fogják emlegetni, adomákban, versekben: csak emléke fog megmaradni, mint az őskori masztodonoknak és óriás elefántoknak. Az utódok éneklészeknek, karnagyoknak neveztetik magukat, kántorok nincsenek többé. Nem maradt meg csak a zsidó kántor — de hajh! ez nem az igazi!

Már a mi falunkban sincs.

A ki most orgonál, az segédtanítónak hivatja magát: de nincs is vele megelegedve a kurátor, mert a mint a plebánosnak panaszkodni szokott:

— Jó jó, de hát nem — kántor! Bezzeg nem így énekelt Sárga Dani: szja, az kántor volt! Mikor a feltámadáskor rákezdte az alleluját, olyan magasra vitte a hangot, hogy ha Krisztus urunk ott fekszik vala halottan, legott feltámadott volna erre a süvöltésre; vagy pedig ha temetés alkalmával rágyújtott a bucsúztatóra, sirt ott még az is, a ki kaczagni akart.

Ilyen népszerű volt minálunk Sárga Dani. — az utolsó kántor! Örökös kenyere lehetett volna az ekléziában, ha az ördög el nem veszi az eszét, és nem bolondul bele a Csatakné asszonyom Juliska leányába. Ez törte ki a nyakát!

Ugy esett a dolog, hogy Dani bácsi beleszeretett Julisba, a ki nem volt épen szép, valami tulságosan kedvesnek sem volt mondható, hanem annyi igaz, hogy jól megtermett hajadonka volt.

Juliska feljárt vasárnaponkint a kórusra énekelni, ott ült mindég az orgonánál Dani bácsi mellett.

Juliska fujta a primet, kántor uram pedig szekundált neki, és addig duetteztek így a hívők lelki gyönyörűségére, a míg egyszerre beleszólt a duettbe a kántor uramnak szive hangos dobogással, és ettől a percztől fogva nem nézett többé kántor uram a kottába hanem csak a Juliska ábrándos szürkeszemeiből orgonált.

Juliska erényes leány lévén, persze hogy irult, pirult, lesütötte szemeit a pedális felé, sőt bele is zavarodott az énekbe, a miért is otthon az édes mamája által keményen eldöntették: de ez csak annál jobban hevitette a kántornak tüzet-fogta szívet: úgy annyira, hogy egy szép vasárnapon Úrfelmutatás alkalmával, a mikor elhallgat ének, orgona, s mindenki térdre borul, arra használta fel az általános csendet, hogy szépen oda hajolt Juliskához és megvallotta tisztességes szándékát, megkérdezve egyuttal: nem volna-e kedve kántornévá lenni?

Juliska pipacscsá pirult, igent intett, s a kántor boldog leve, kétszeres erővel nyomta meg az orgona billentyűit és rákezdte az éneket olyan kedvvel, hogy a leány alig bírta hozzája adni a primet.

Soha sem hallottak még ilyen magasztos éneket a mi kis templomunkban!

Másnap kánt'ram elküldötte egy bizalmas emberét a Julis anyjához, a mint illik — körültekintés végett, — hanem bizony annak furcsa eredménye lett.

A jó asszonyság kereken kimondta, hogy abból semmi sem leszén.

Hogy, hogy nem, azt voltaképen tudni nem lehet, elég az hozzá, hogy Dániel úr titokban leveleket küldözgetett szive választottjának, melyek egy árva sziv megindító panaszai voltak telve, s melyekre a leányzó válaszolt is valami úton-módon, mert ezerféle útja van a postának: a vége az lett, hogy Juliska beleegyezett, hogy a legközelebbi vasárnapnak holdvilágtalan éjszakáján a kántor bejöhessen az udvarba, s ha majd a mama szemeit elnyomja az álom, s a Bodri házörző irgalomnélkül sötét odujába zárattott, megessék a titkos találkozó a diófa alatti padkán.

Kántor uram dobogó szívvél várta az említett éjszakát.

A gyanutlan Csatagné pedig mit sem sejtett az ellene szőtt ármányról.

Ilyen fifikus csak egy igazi kántor lehetett.

II.

Ej van.

Csatakné asszony házának ablakai sötétek, mint a sir.

A ház körül néma csend; csak az utcaajtó előtt

AZ UTOLSÓ KÁNTOR.

hallik a kántor lépteinek zaja és szívének hangos dobogása.

Bodri nyugodtan alszik a pitvarban.

Juliska koronkint fel-fel emelkedik fekhelyéről, s feszült figyelemmel hallgatja, vajjon édes mamája elmerült-e már lutriszámokkal telt álmaiba?

Óvatosan felkel, magára szedi ruháit s halk léptekkel oson kifelé azzal a szándékkal, hogy: mielőtt szerelme megérkeznék, elzárja a Bodrit.

A kántor ezalatt szépen besurran a nyitva hagyott utczaajtón és semmi gyanusat nem sejtve, figyelő állást foglal el a nagy diófa alatt, mely az udvar közepén hajtogatja ágait a szél pajkos játéka szerint.

A pitvarajtó nyílik, — még egy perc és itt a várva várt menyország: ölelésre tárja ki karjait, a mint az ajtó kinyílik: de ám a másik pillanatban rémítő ugatással surran ki a Bodri Julis mellett, s egyenesen a boldog kántor felé rohan: ki feledve szerelmet, boldogságot, mint egy mókus kúszik fel a diófára, a rémítő ellenség szájában hagyva attilájának egyik szárnyát diadal jelvényül.

— Mi az? mi az? hangzik most a nyitva hagyott pitvarajtón keresztül Csatakné asszonyom ijedt, sipító hangja, Julis! hol jársz? Mit ugat az a kutya?

A leány fejét vesztve rohan vissza a szobába s éketlen hazugságokkal igyekszik megnyugtanni anyját.

— Bizonyosan valami rossz embert érez ez a dög — mondja az álmos asszonyság nagyokat ásítva — erédj leányom, zárd be jól a pitvarajtót!

Julis remegve engedelmeskedik, és azután fogva-czogva búvik takarója alá.

A légyott meghíusult, segísen magán a kántor a hogy tud!

Az pedig szegény rémítő pácban volt.

Felkapaszkodott a diófa magasabb régiói közé, és ott didergett az ágakba kapaszkodva, mint egy halálra vált, és bámult le bambán a könyörtelen ebre, mely méltó haragjában foszlánynya tépte az okkupált atilla darabot és üvöltött torka szakadtából, hogy becsületére vált volna egy kitanult sakálnak is.

A kántor úr, egy kissé magához jöven, megkísérelte csilitani, de ez csak olaj volt a tűzre, annál jobban ugatott, mindaddig, míg kifáradt teljesen, hanem azután felvicsorgatta koronkint iszonyu fogait, mintegy jelezve, hogy a leszállásba semmi áron nem fog beleegyezni.

A szegény kántor mozdulni sem mert, mert a Bodri minden mozdulatára újból elkezdte az üvöltést: csendesen maradt tehát, remegve és várva, míg szerelme tárgya eljön megmentésére.

A Bodri is megunt az ugatást és morgást, szépen lecsendesült, lefeküdt, első lábaira helyezve bozontos fejét, s úgy tett, mintha elnyomta volna az álm, de azért nem aludt, felszeme az ágak felé volt szegezve, s valahányszor odafenn a kántor megmozdult Bodri

is hallatá rémítő vakkantásait. Megkísérelte még egyszer leszállni a fáról, hanem a mint meglátta a Bodri rémségesen csattogó fogait, csak visszavonult a barátságos lombok közzé.

— Mi lesz a vége? mi lesz a vége!

El kezdett átkozódni, megátkozta az egész világot és felfogadta ünnepélyesen, égre emelt kezekkel, hogy ha most szerencsésen kiszabadul e hinárból, nem lesz többé szerelmes soha: inkább kitepi a szívet.

III.

A toronyóra elverte a négyet, virradt: mintha lába kelt volna a nyugvó falnak, úgy kezdtek mozogni itt is, ott is, sőt a kántor még nagyobb rémületére Csatakné asszonyom portáján is.

Az asszonyság korán szokott kelni, ő maga itatja meg a jószágot, miután eselédei a tanyán laknak.

Csikorogva nyílik a pitvarajtó s nagy álmosan lépeget kifelé a természetes asszony, nagyokat ásítva nézeget körül a portán.

— Istennek minden szentjei! mi lesz ebből? fohász-kodik a kántor.

A hűséges Bodri, a mint megpillantja asszonyát, újra kezdi az ugatást mintegy üdvözetül, fel-fel vakkantva a fára, mintha mondani akarná, hogy: Van ám oda fenn valaki.

Csatakné megtörölgeti álmos szemeit s álmélkodva közeledik a diófa felé.

— Mit ugathat olyan erősen ez a Bodri?

— Jézus Mária! — kiáltja, a mint megpillantja a rongyos, didergő alakot.

AZ UTOLSÓ KÁNTOR.

— Segítség! tolvaj! segítség! szomszédok! Fogják meg! Tolvaj!

Rettenetes idyll.

A fán a remegő szerelmes kántor, a fa alatt egy sipító asszonyság, és egy éktelenül ugató kutya.

Csatakné mind jobban kiabált s ijedten szaladgált az udvaron valami fegyver után: a kántor fel akarta ugyan nyitni ajkait, hogy elesítsa az érdemes asszonyt, hanem hangot adni nem volt képes, csak a fogai ve-

rdtek össze ijesztő csattogással, a mi Bodrit még inkább bosszantotta és erősebb ugatásra ösztönözte.

Pár percz alatt megtelt az udvar, a szomszédok összeszaladtak, ki kaszával, ki villával, ki fejszével, az asszonyok sivitva, gyermekek riva.

— Hol a tolvaj?

— Ott van a diófán! — sipítja a ház asszonya, egy akkora koesirudat emelve kezében, mint egy kútágas — fogják meg!

A felfegyverzett szomszédság menten körül is fogja

nagy komolyan a diófát: hanem aztán a mint meglátták a tolvajt, lett olyan kaczagás az udvarban, hogy visszhangzott tőle az egész falu.

— Hiszen ez a kántor! Hahaha, hihih! Hehehe! Bruhaha!

No de igaz is, hogy felettébb nevetséges állapotban volt, ruháját összevissza tépték az ágak, át volt ázva az éjjeli esőtől, mint az ürge, s miután más törölköző hiányában diófalevelekkel volt kénytelen törölközni: az arca ettől olyan élénk zöld színű lett, mint a frissen kaszált sarju: hajszálai égnek meredeztek: fogai pedig folytonosan vaczogtak, mint a kereplő nagypénteken.

— Kérem alássan, lássan, nem vagyok—gyok tolvaj—hanem jöttem egész tisztelettel—telettel—lettel Csatakné asszonyságtól megkérni a Juliska kezét: — vaczogta a szegény kántor, mentségeül.

A szomszédság hahotázva és pletykázva vonult kifelé, Csatakné pedig mint sértett oroszlán rohant be a házba a lányát feleletre vonandó; esakhogy emez érezvén a bekövetkezhető katasztrófát, már előbb kiosont, elmenekülvén a tanyára.

Kántor uram is használni akarva a beállott zürzavart, lesietett a fáról, s a mint kifelé igyekezett a pitvarajtónál a csalódott anya földi tetemeibe ütközött vala, a mely kellemetlen körülmény még egyebeket is vont maga után, a melyek kántor uram hátán és arczán sokáig hirdették Csatakné ökleinek goromba voltát.

A botrány óriási volt.

Csatakné végre is kénytelen volt szakítani föltevésével és a kántorhoz adni leányát.

Csakhogy nem volt a faluban maradásuk; kántor uramat kaczagták uton-utfélen, még az iskolás gyerekek is.

Kaczagták még a szent misén is, — kántor uram elkeseredett, ott hagyta az ekléziát, elköltözött messze a felvidékre s lett belőle — fuvaros.

Igy került aztán a falunkba a segédtanító — de hát mit ér, ha nem — kántor.

Furcsa ágyvetés.

A kukukmáli gymnáziumba magyarnyelvi tanfolyamra gyűltek össze a daszkelek. Kevés volt a napi *gácsi* arra, hogy külön szállót fogadjanak maguknak; tehát elhatározták, hogy a gymnáziumi épület folyosóján nyaralnak. Susogó szalmát hintettek a széles tornácra s ott háltak.

Kapusi, az iskola gazdája korán reggel bemegy a gymnázium udvarára s elesen kurjant a nagy kuria közepén a szolgálára:

— Fütő!

— Tessék parancsolni!

— Vegyen szaporán egy vasvillát s vesse fel ezeket az ágyakat!

Megkülönböztetés.

Busul az x—falvi pap, hogy már kiöregszik s nem lesz, kire, az írás szerint «az ő neve maradjon!» — Nines gyermek! Az ő szive leghőbb vágya fucscsolt!

Oda simul hozzá a felesége, hogy vigasztalja a bús férfit s így szól: «Ne essél még kétségbe édes öregem! Még teljesülhet a szived vágya! Látod, a z—falvi papnak is most született egy fia, *pedig* ő jóval öregebb, mint te, — s már káplánt is kell tartania!

— Hallgass, — mormogja vissza a férj — tudj valamit megkülönböztetni. Nem *pedig*, hanem *mert*!...

Mivel éri be a falusi gyerek!

Rajzolta Vajda Zsigmond.

A kisebbik. Zsuzsi néni, játszszunk valamit.

A néneje. Ugyan mit, Juczika?

A kisebbik. Hát én leszek a néni, te leszel a kis hugom.

Mi árt a csizmának?

— Ugyan majszter ur, mi az oka, hogy a csizmám olyan hamar kiszakad?

== Bizonyosan a viselés árt neki.

RÉGÉSZET.

Ó-kori lelet.

vann az ódalán.

Megfejtése: Mikor Jolan a kútra men, egy szál baká

JÓKOR.

Vendég (A pincérhez): Ejnye, Jean, elcserélte a poharamat azével a csuf vendégével.

Jean: Sebaj kérem alássan, ha kiüritette, majd visszacsacserélem.

A kaszárnya udvaráról.

Örmester ur Csutak. Te bundás! Mit kő neked csinyányi, mikó azt mondom, hogy «hopták!»

Infanterist Dobos. Hát, jelentöm alássan, örmester ur, meg kő meredni.

Ügyes felelet.

Ur (az inashoz): — Valóban nem tudom, én boldultam-e meg, vagy te?

Inas: = Nagyságodról nem merném feltenni, hogy boldod inast tart uri házábanál.

Mujkos Demeter bolond esete.

Mujkos Demeter szeretett a «Százlábú»-hoz egy-egy pohár boroskára benézegetni. Egyszer az a baja történt, hogy borozás, koczingtatás közben eltört egy poharat. Most azt neki meg kell fizetni. Ez bántotta szörnyen az ő fősvény máját.

Nem nyugodt hát addig, míg két borozó czimboráját rá nem vette, hogy játszanak egy kis preferánczot: mert úgy okoskodék vala Mujkos uram nagy furlanggal, hogy majd kinyeri a pohár árát.

Csak arra nem számított, a mi bekövetkezett, t. i. hogy irtóztató pechben volt. Minden osztásban veszített. A mi asztán dühbe hozta: mindenképen vissza akarta nyerni a pénzét.

Végre virradni kezdett: a két czimborá letette a kártyát, hogy tovább nem játszik. Mujkos Demeter máj földhöz verte magát az elvesztett tizenöt forintjáért. Aztán most még a poharat is meg kell fizetni. Sohajtózva szólítja a kocsmáros.

— Egy poharat eltörtem: mit fizetek érte?

— Oh, tisztelt Mujkos ur, — felel a kocsmáros, — hát semmit: ilyen jó, állandó vendégtől csak nem fogadhatok el pénzt egy rossz pohárért.

De bizony majd megsimitotta a guta szegény Mujkos Demetert, hogy hát ő eszerint semmiért potyázott el tizenöt forintot?

SZERENCSE.

Rajzolta Margitay Tihamér.

Csenőfy, költő. Nézd csak, kedves feleség: azt olvasom ebből az újságból, hogy a nagy költők rendesen rövid életűek.

Csenőfyné. Lásd, kedvesem, milyen szerencse, hogy te csak afele füzfa-poéta vagy.

Czigány-okoskodás.

— Hát te istentelen more, — feddi a pap a cigányt, — hogy mertél te lopni, he? nem jutott eszedbe, mikor az éléskamrába mentél, hogy az isten mindenütt jelen van, he?

— De esőkom filit, kermit, épen is hogy árrá gondoltam és ázst mondtam magamban, hogy há isten velem, ki ellenem?

Hónap utolján.

Utca-taposó. (Megéhezik, de nem telvén nagy vacsorára, bemegy a henteshez.) Hentess! Kérrek tiz krrrajczárrért sódarrt!

Hentes. Ejnye, elszaladt a késem, többet találtam levágni: nem lehetne tizenegy krajczár árát adni?

Utca-taposó. Nn-emm!
(Egy röpke szóban annyi fájdalom!)

Definíciók.

Mi a *hítel*? Tárcaánk laposságának megállítására irányzott, mások leendő hasznára szolgáló, mindkét érdeket egyaránt kielégítő dualisztikus intézmény.

Mi a *«pech?»* A valószínűség tengerén úszó sarka felfordulása.

ANGOLOSAN.

Rajzolta Lincz Lajos.

Lord Bounderby. John, szereted te a virslit?
Lovász. Yes, sir!

Lord B y. Tormával, vagy a nélkül?

CZIKORNYÁS BÜCSÚZTATÓ.

A kis-gi rektor következő szavakkal fejezé be egy temetés alkalmával czikornyás búcsúztatóját:

Bücsúzík Annától,
Kedves testvérjától,
Bücsúzík Terkőtől
Érte könyvezőtől,

Itt állnak mellette számos rokonai
Számptalan nemzetes, megannyi *néhai*,
Kikisérté őt a Böcski falamia
Kinek pitykegombja csupa *szalamia*.

BIRÓ.

Nagyon szerette a bort, a mi nem lett volna baj, csak hogy mindjárt megártott neki, a mi bizony baj volt.

Egyszer is holmi suhanczokkal pityizált az alvégi koresmában, s már jóformán el volt ázva.

Oda vetődött egy kékbeli ember s restelvén a dolgot, szépen haza akarta vezetni, de útközben elesett bíró uram s fektében mindig csak ezt hajtotta: bíró, bíró, bíró! Mire az atyafi, semmiképen se tudván őt lábra segéltni, türelmét vesztve így fakadt ki:

— Bíró, fészkes! Én se bíró, kend se bíró! *Én nem bírom kendet, kend sem bírja magát!*

SZAMÁR MESE.

Egy koresmáros szamarának ellőrött a lába.
Eladták, hogy ne fogyassa az ételt hiába.
Életének gyertya szála a mikor le ége,
Tudom nem találjátok ki, hogy mi lett a vege?

Csontját sípnek, vastag bőrét dobra alkalmazták:
A húsából készült virslit vendégek fogyaszták.
A szamárnak *holta után* csontja, bőre, teste,
Igy járt *haza* gazdájához minden áldott este.

Patti Carus.

Enyhítő körülmény!?

Biró. Vádlott, beismeri tehát, hogy Gold Náthán vádló erszényét ellopta?

Vádlott. Beismerem, de kérem tessék az ítéletnél figyelembe venni, hogy — antiszemita vagyok.

Felköszöntő.

Egy vidám társaságban következő felköszöntő mondatott:

— A mennyit az ács fűr, az aszony gyűr és a disznó tűr: Annyi áldást kíván Önnek Édeskuthi úr.

Vinczellér nyelven.

— Van-e sok fűr a tőkén atyafi? lesz-e sok bor?
— Biz uram, nem igen természete most a szőlőnek a bor.

Szobrász műtermében.

Rajzolta Csók István

Hölgy. Ah, az istenért! takarja ön be azokat a meztelen szobrokat.

Szobrász. Azonnal, nagysád: aztán majd nagysádnak is szolgálok egy kendővel.

PRÉDIKÁCIÓ.

L—re új plébános jött, a ki azonban német ajku volt, s addig nem bírta megtanulni a magyar nyelvet. A beigtatás utáni vasárnapon ő tartotta a szent beszédet, a melyet nekem is volt szerencsém meghallgatni, s abból egy részletet az első emberpár vétkéiről érdeemesnek találtam feljegyezni:

«Creavit Deus mundum de juce capite secundo» asz asz mek teremtetet kent az Úr Isten az emper és pe-tette ötet paradicsom kertembe. De látja kent az Úr Isten, hogy az emper maka nem jól megsinálék a kfár-tír, atta neki, egy asszon, kit hitta Éfa meneske. Esz asz Éva meneske semmit sem tudik, sak mintik spo-czirozza, flankirozza mokát: látja körte, retek, — nem kel, látja szilfa, mogyoró — nem kell, látta alma, ahán, mindjárt leszakitottat és bele haraptot..., auvé! inkább a retek megharaptat folna. Azután elszégyellettet mokát, és petakartat levelekkel mokát. De kiapálék az Úr Isten: Ubi es Adam? asz asz hol fan kent Adám? Ó Domine nudus sum, asz asz: Ó apámuram nincs fan önkem-katyám. Azután megátkosztát az Atám s monda: Te Atám foksz fájdalommal születni, te Éfa arczot feretékkal szerez kenyír. Asztán a kigyónek monda: Tu peste lélek, mér salsz nekem ember és

adol neki epid. Asztán egy antyal kikertetet őket a paradicsomba. Azér ő kereszties emper! sok megszakramentirozni, kevés megimátkoszni, hogy a feleséget Úr Isten nem sok mekharakutnitok. Amen. N—o

HÍRES BIVALYOK.

Öreg gazdák épen a jól tejelő teheneket emlegették, mikor Miska bácsi betoppant a szobába. Persze, hogy neki is vannak jó tejelő barmai. El is mondta nyomban, hogy mikor az ő kilenez bivalya nyári meleg napokon bele áll a Berettyóba hűsölni s ott van félnapig, hogy sem megfejni nem lehet, sem a borjuk ki nem szophatják a tejet: olyankor rendesen megárad a Berettyó.

Furfang ellen nincs orvosság.

Rajzolta Berger Győző.

Minthogy a kávéházakban mindennapi eset, hogy a vendégek téli kabátjait elemelik, Csapó Józsi bátya nagyon vigyázott a maga szép téli kabátjára: mindig maga alá tette a székre, s ráült: így vigye hát el valami gazember az ő kabátját.

Pedig nagyon fájt a foga egyszer épen az ő szép kabátjára egy szélhámosnak. Kerülgette is azt nagyon, várva, hogy majd csak felkel egyszer Csapó uram a kártyázásból s azalatt majd csak elcsavarinthatja a szép kabátot, — de végre sem bírta a kerülgetéssel. Hát egyszer csak Csapó bácsi sans-adout-ot mond s roppantul bele mélyed a kártyáiba. Fogja magát a szélhámos, udvariassan el akar menni Csapó uram mellett, de mintha nem férne el a fal és Csapó uram széke közt, udvariassan megszólítja Csapó uramat:

— Szabad kérnem? egy kicsit felkelni, mert nem térek ki.

Csapó Józsi bátya szívesen enged utat, felemelkedik, — az alatt a szélhámos kirántja alóla a kabátot, odébb áll vele, Csapó uram leül a csupasz székre, s csak a játék után veszi észre, hogy nemesak a játsz-mát vesztette el, hanem a téli kabátot is.

VAN NEKIK.

Szakácsné: A báró ur azt a 4 zenészt is meghívta az erdei oszonnához. Ezüst, vagy közönséges villát vigyek számukra?

Úrnő: Semilyent, hisz van nekik hangvillájuk.

Hasznos feleség.

Rajzolta Homicskó Athanáz.

Hitelező. Nincs itthon Czingár ur, hogy ezt a számlát kiegyenlitené?

Czingárné. Nincs itthon. Elutazott

Czingárné. Látod, te liphezsz, mindig azt hánytorgatod, hogy ingyenélő vagyok, pedig most is én mentettelek meg. Hát majd mondd még ezután is, hogy semmi hasznomat se veszed!

Természet és művészet.

Ha az alma úgy van festve, hogy épen olyan, mint a természetes, akkor *szép* nézni; ha meg a természetes alma olyan szép, mintha festve volna, akkor *jó* enni.

BARÁTOD SZAMÁR.

Tromfos legény volt Zsarátnok Laczi jegyző barátunk. Kezdő nótárius korában minden csekélységért a szomszéd falubeli kollégájához irt be tanácsot kérni. Tette pedig ezt vagy kellett vagy sem. Egyszer aztán a türelmes kolléga megúnta a sokat, irt neki egy mérges levelet, melyben jól lefordja, hogy tud olyan *számár* lenni, hogy még ezt sem tudja stb.

Ó nyomban visszair neki ilyenformán:

«Kedves barátom!

Köszönöm a szíves felvilágosításaidat.

Csókol barátod

A számár».

Hát akkor!

Rajzolta Kakuja Irma.

Mama. Ha megigéred, hogy ma egész nap szót fogadsz, neked adom ezt a cukrot.

Bébé. (Miután megigérete s a cukrot meg is ette.) Mama, de mit adsz, ha az ígéretemet meg is tartom?

UVVAN.

Szörnyen jó bíró volt Bunkó János uram, a mit szavajárása is bizonyít: «Uvvan! tisztára, egészen!»

Ha a pörösök közt itéletet tett, mind a két fél panaszára ez volt a böles mondása: Uvvan! no már uvvam! tisztára, egészen!

Egyszer ily alkalommal az egyik paraszt ezt a kérdést merte koczkaztatni:

— Ugyan, bíró uram, hogy lehessen mindakettőnek igazsága?

Bíró uram erre a vakmerő interpellációra iszonyu méregbe jött:

= *Már most sehogyan sincs ugy, tisztára, egészen!*

A téns úr.

Új szolgálot fogadott a batyus-zsidó neje. — tehát idejekorán be kellett őt tanítani a kívánatos titulus megadásra. Így lőn, hogy már az első napon többször kiszalasztá az asszony új cselédjét az utcára, megnézendő, hogy: «Jön-e már a ténsúr?» — vagy: «befőzheti-e már a levest?»

A leány többször kiment eredménytelenül. Annál jobb! Így legalább az asszony többször elmondhatta: «Eredj már no, nézd meg, jön-e már a ténsúr?»

Egyszer aztán a cseléd örömmel szaladt be s gúnyos vigyorgással mondá:

— Jön a ténsúr! — már itt füttyül a negyedik ház előtt!

Szavánál fogja.

Tolakodó kérő. Nagysád! Egyetlen csókot ajkairól s akkor meghalok.

Hölgy. Na jöjjön! (megcsókolja) de most aztán váltsa be a szavát.

Festők prakszisából.

Rajzolta Kacziány Ödön.

Festő. Mindig ilyen a kend szemétdombja? — *Gazda.* Ilyen hát. — *Festő.* No, akkor holnap délután eljövök és lefestem — *Gazda.* Hát majd lesz rá gondom.

Festő. (Dühösen.) Hát kend mit csinált a szemétdombjával? — *Gazda.* Rendbe szedtem, hogy érdemes legyen az urnak a lepingálásra.

MŰFERDÍTÉSEK.

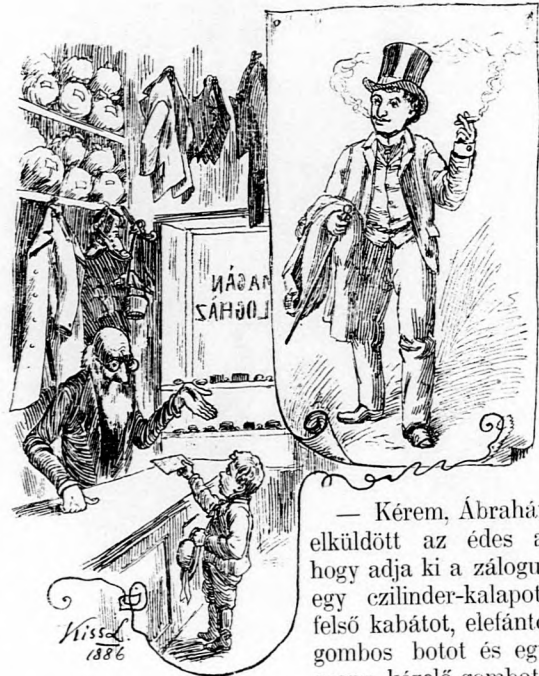
I.

Romulus conditor Romae erat. = Romulus Rómának ezukrásza vala.

II.

Completis omnibus Caesar magna cum diligentia Romam properavit. = Megtelvén az omnibuszok, Caesar nagy delizsánczon Rómába sietett.

HOL A ZÁLOG?

— Kérem, Ábrahám ur, elküldött az édes apám, hogy adja ki a zálogunkat: egy czilinder-kalapot, egy felső kabátot, elefántcsontgombos botot és egy pár arany kézelő-gombot.

= Jaj, kedves fiaskám, azt csak a fiam, az Izidor tudja kiadni: várni kell, míg haza jön.

Még annyira nem vagyunk.

- Kis leánykám, tudod már az egyszer-egyet?
- Igenis tudom, édes atyám.
- Hát mondd meg, mennyi egyszer egy?
- = Ó édes apám, még odáig nem tanultunk.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

K.-G. A rajzot megkaptuk, köszönjük. — *D-ó B-a.* Az adoma talán rajzzal fog megjelenni. — *K-y J-s.* Egyszerű fekete tussal kell kartonra rajzolni. — «*Jaj de szép város az a Bécs*» nem közölhető. — *P-Deák.* A hó-guritást megrajzoltatjuk s közöljük. Az adomák is sorra kerülnek már lassankint. — *Sz-y B-zs.* Köszönjük a jó adomákat. A multkoriban küldöttekhez már elkészültek a rajzok s így nem sokára sorra kerülnek. — *K-ss E-e.* A «Baka-magyarázat»-ot talán. — *H-y J-f.* A kis históriához rajzot készítettünk. — *E-t F-ncz.* — *P-y L-ó.* (Mnchn.) Köszönet a százszorszép rajzokért! — *Sz-ó J-e* (Drszló.) Bizonyosan úgy lesz, hogy nem kaptak, mert mi minden küldeményre, levélre válaszolni szoktunk. — *S. S.* (Bdapest.) Egyiket, az «Iskolából» címűt, közölni fogjuk. — *Jár Ista.* Ön szerencsés prózában. A beküldött számár-mesék kevésbé sikerültek. — *Szt-k J-n.* Az adomákból egyet csíphettünk ki, a 22 kros árúcsarnokot. — *Sz-y I-n.* Sajnálattal mellőznünk kell. Általában szívesen veszünk ugyan dilletánsoktól is rajzokat, mert néha épen ezektől kapunk olyan naivságokat, a melynekét meglett művészekről nem várhatunk. hanem mégis jónak látjuk kijelenteni, hogy kár a rajzollással vesződni olyanoknak, a kiknek az nem mestersége, mikor épen az «Üstökös» az, a melynek anyai kitünő művész dolgozó társa van, mint a világon tán egy lapnak sem. — *Kom Pesta.* (Keskmt.) Nincs ennek se füle, se farka. — *Több kéziratról* jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Van szerencsém ezennel a n. é. közönséget értesíteni, hogy az

Andrássy-uton 24. sz. alatt

Szent-István-toronyhoz címzett **VENDEGLŐT**

nyitottam. Főtörekvésem lesz kitünő meleg és hideg ételek kiszolgálásával és valódi italokkal, és pedig természetes budai hegyi borok (Órásról) és villányi vörös bor, valamint a kedvelt pilseni és kőbányai sörök kimérése által t. cz. vendégeim meglegedését kiérdemelni.

Minden **opera-színházi előadás** után **frissen készült meleg ételek nagy választékban.**

Számos látogatást kérve, kitünő tisztelettel

Budapest, 1886. április havában

Szabó Mihály,
vendéglős.

Legfinomabb styriai tejjel hizlalt kappan

és **poulard.**

ugyszintén magyar hizlalt baromfi naponta frissen kapható

Géczy Ferencz

baromfi-, vad- és csemege-kereskedőnél,

Főüzlet: IV., Duna-utca 10. szám.

Fióközlet: Andrássy- (sugar) ut 12-ik szám. 507

KERTÉSZ TÓDOR

FECSKENDŐ
folyton tölthető gomblyukibolya 40 kr.
FECSKENDŐ tölthető ibolyacsokor —.60, 1.—
FECSKENDŐ tölthető porcellánrózsa 1.—, ibolya —.85.
FECSKENDŐ tölthető gummisszivar —.60, revolver —.70.
FECSKENDŐ nyakkendő 1.20, zsebóra 1.30.
FECSKENDŐ tréfas alak Új! 1.—
FECSKENDŐ szivarozó emberke Új! —.85.
FECSKENDŐ bohóc cukorkaszákkal Új! 1.—.70.
FECSKENDŐ tölthető elegáns séta-bor Új! 2.50, 3.75, 4.—, 4.50, 5.—, 6.—.
FECSKENDŐ gyűrű a legjobb fajta —.30.
FECSKENDŐ szivar finom illatszerrel töltve 3 ft.
FECSKENDŐ flaconok finom illatszerrel töltve —.35, —.50.
Tartalék-illatszer
— 5 ft., 1.—, 1.20, 2.—

Ezenkívül még sokféle **husvéti különlegességek**, melyek használatával csak a vevő ismeri meg, kaphatók

KERTÉSZ TÓDOR nál **BUDAPEST,**
Dorottya-utca 1. szám.
Írásbeli megrendelések id-jén való beküld. sét kérem **Képes árjegyzék** mellékeltek.

ERTESÍTÉS
a husvéti kiállitásról.

A legdiszesebb husvéti

TOJÁSOK

ezes új kiállításnak **10 krtól 30 frtig** rendkívül nagy választékban. Hasonló husvét **Tojás-tütelékek** hőltyek és gyermekek számára.

Pompás meglepetéstárcyák az anyira szokásba jött husvétii öntözés-hez részint kőtől gyengéd, vagy kedvtető természetiek.

- Tojás** színes —10 krtól 1.30-ig, virágtesztél 20 krtól 2.40 krig.
- Tojás** színes fonatú 35 krtól 5.40 krig.
- Tojás** arcal 50 krtól 1.50 krig.
- Tojás** peluche, atlasz vagy selyemmel 35 krtól 2.75 krig.
- Tojás** dominóval 5 ftől 1 frtig, koczkával 35 kr. földgömbbel 1 frt, gyűszűvel 35. varró- vagy írő-készlettel 1.60, takarékperselylyel 75 kr.
- Tojás** csodakigyval 35 kr, zsebórával 1.60, himzés mintával 80 kr.
- Tojás** babával 1.20 től 2.50-ig, gyermekjátékkal 1.40, 2.75.
- Tojás** himzett és festett selyemmel 1.75-től 10-frtig. porcellánból 30 krtól 75 krig,
- Tojás** pelucheből kis estbéc kével 2 frtól 12 frtig.
- Tojás** csinos porcellán figurákkal 1 frt-től 12 frtig.
- Tojás** színes üvegből, bronz állványanyal 1-től 7 frtig.
- Tojás** falconnal, a legfin. kivitelben 8-tól 12 frtig.
- Tojás** fantasztikus alakban, u. m. taliga, kocsai, fés ek, szán, kocsár, bócsó stb. stb. 25 frtig.

Mind nyílt.

HUSVÉTI TOJÁSOK

Brünni kelméket

elegáns

tavaszi öltözetre,

3.20 métert, azaz 4 bécsi rőtöt kitevő szelvényekben 4 frt 80 krét igen finom, 7 frt 10 krét legfinomabb, 10 frt 50 krét legeslegfin.

valódi gyapjuszövetből szállít az összeg postautánvétele mellett a hiteles és szilárdnak ismert

Siegel-Imhof

Tuch-Fabrik-Niederlage

BRÜNNBEN.

Nyilatkozat: A fönnebbi czég, hála szilárdságának a vevők részéről nagy bizalomnak örvend. Ezt bizonyítja, hogy a Siegel-Imhof czég minta nélküli megrendeléseknél is kevés pénzért valóban a legjobb árut szállítalja. 630

De miután szédelőg czégek **brünni aruk** köpenye alatt garázdálkodnak, a fönnebbi czég ennek ellenében kívánatra mintákat is küld, ingyen és bérmentve.

HIRDETÉSEK

az

„ÜSTÖKÖS”

részére felvételnek

kiadóhivatalunkban,

BUDAPEST

IV., **Kecskeméti-utca 6.**

BRÁZAY KÁLMÁN
SÓSBORSZESZ
Készítménye.
Ara
BUDAPESTEN
Múzeum körút 23 szám. 40kr

Védjegy 319. és 320. szám.
Használati utasítás magyar vagy nemet nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üvegezh ingyen mellékeltek.

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jóhírnévként örvendő s több oldalulag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utazásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom. s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén az egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

ezüzos szaggatas, fagyás, fog-és fejfájdalmak, szemgyengeség, bénulások, zsugorok stb, ellen, de különösen a

bedörzsölés-kenő-gyúró-gyógymódnál, (massage)

igen jó hatásúnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a menyinyben a fognak fenyét elősegíti, a foghst erősbíti és a száj tisztza, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajdegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán,

Budapesten, VI. kerület, Múzeum-körút 23 szám.

A PALLAS irod. és nyomdai részvénytársaság kiadóhivatalában (kecskeméti-útcza 6. sz.) és minden könyvárusnál kapható:

KERESKEDELMI FÖLDRAJZ

Kereskedelmi tanodák és felsőbb iparisokak számára engedélyezett tankönyv.

Irtta

Dr. TOLDY LÁSZLÓ.

Ára az I. és II. kötetnek 3 frt 20 kr.

Csak április végeig

tart még a nagy himzések eladása.

Kinek szüksége van

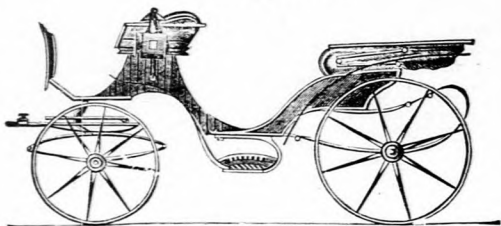
svájci himzésekre, használja fel ezen ritka alkalmat.

Svájci himző árukgyára:

Deák-tér 6. I. em. (király-utczai sarok, Gyertyánfy-ház.

ZSIGMONDY KÁROLY

kocsigyáros

BUDAPEST
Museum-körút 21. sz.

Képes árjegyzékek bérmentve.

Hirdetmény.

Fontos minden családnak!

Egy nagy áruarkatár felette olcsó és kedvező megvétele következtében csak én vagyok azon helyzetben a kitűnő minőségű szabadalmazott

Phönix-ezüst evőeszközöket

a legfinomabb phönix-czüstből készítt a legvégsőbb mesés árcan eladhatni és pedig egyes darabokban:

6 db. asztali kés beforrasztott aczelpengével	2.-
6 * nehéz szab. Phönix ezüst evőkanal koronával	1.50
6 * * villa	1.50
6 * * kávéskanal	—65
6 * * finom tojás-kanal	—45
6 * pompás tojástartó kiv. finom	—80
1 * nehéz kiv. theaszűrő nyéllel	—50
1 * * tejmerítő	—75
1 * * leveskanal	1.-
6 * * késtartó	1.25
2 * * éjsz. asztali gyertyatartó	1.-
1 * * nehéz felszolgáló tálca	1.50
1 * * finom bors vagy czukor-szűrő	—40
49 db.	frt 13.50

Jegyzet. Ezen szabad Phönix az ezüst-utánzások között az első helyet foglalja el; mindig fehér marad, mint a valódi ezüst és a megzöldülésnek nincs alapveté, tehát az egészségre nézve nagyon czéljserű, úgy hogy azt minden családnak, kávéház- és vendéglátásdonosnak legjobban ajánlhatom. Annak jeléül, hogy hirdetésem igazán alapszik, kötelezem magamat ezennel nyilvánosan nem tetző tárgyakat visszavenni és a pénzt azonnal visszaküldeni. — Tehát mindenki aggodalom nélkül rendelhet.

Óvás. A britannia ezüst-től, mely bádógból készült és czinkkel van bevonva. óvok mindenkit; bizonyítékul ily 61 drb. Britannia evőeszköz csak 7 ft 50 kron 5 szazalek rabattal árusítok. 1104

Széküldés készpénzért vagy utánvétellel.

Czím: Universal-Export-Bureau,

S. LÖW, Wien, II., Flossgasse Nr. 6.

Kincsem-sorsjegy

á 1 ft 11 sorsjegy 10 ft csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. szám.

500 aranyat fizetek annak.

ki dr. GREENSILL salicyl-sav-szájvíze

használata után — egy üveggel 40 kr. — még valaha fogfájást kap vagy lehellette büzös leend. Dr. Greensill fogszipítője, mely a szárvíz után használándó, a fogakat fényes fehérré teszi. A szer ártalmatlansága biztosított. Ára 40 kr. Kapható gyógyszer-tárakban, illatszerekkereskedésekben, előkelő fodrászoknál. Dr. Greensill Róbert, tanár Párisban. Főraktár Budapesten Dankovszky Istvánnal V. ker., Józseftér 2. sz. Török Józsefnél VI. ker., Király-utca 12. sz. Neruda Nándornál IV. ker., Hatvani-utca, Budán: Kabakovits György, illatszerekkereskedésben, II. ker., Fő-utca 30. sz.

Megkülömböztetendők a közönséges Seidlitz-poroktól, a hírneves nagy-igmándi keserű kút vizéből nyert természetes forrás-sóból készült,

Gshmidtkauer S. I. magyar
ÁSVÁNY-SEIDLITZ (PEZSGŐ)-PORAI
1 adag ára 10 kr. 1 doboz 12 adag 1 f. o. s.

Kitűnő hatásuk étvágy s emésztéshiány felfuódás, gyomorhurut, makacs székrekedés, sárgaság, máj-és lépdaganat, elkövérédés, aranyér és vérbősnél. A természetes ásványvizek s azok terményei tudvalevőleg a legegészségesebb gyógyszerek, mert a természetet nem szoktatják a folytonos használatra, hanem a rendes egészségi állapotot hozzák létre, ezen jeles tulajdonságuk s ártalmatlanságuknál fogva sokkal felette állnak az ösmeretlen összetételű, nagyobbbrézt áloer tartalmu drasztikus labdacoknak. Ezen készítményben, mely hazánk egyik nevezetes gyógyforrásának összes hatékony részeit tartalmazza, szerencsésen van összpontosítva a jutányosság, kényelmes használat, s az ivásnál fejlődő szénsav által fokozott hatás, miért is sokkal költségesebb ásványvíz gyógymódot előnyösen helyettesíti. Postai megrendelést utánvétellel, vagy dobozonként 1 frt 20 kr. előleges beküldése mellett, bérmentve s ajánlva azonnal megküld a n-igmándi kút kezelősége Komáromban. Kapható Budapesten Török József gyógyszer, király-utca 12, s az ország majd minden gyógytárában.